

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ 7² Τ'
ΑΡΙΘ. 69.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1873.

Τιμὴ ἑτησία, Ἀθηνῶν λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Τουρλιαῶν δρ. 1,00

ΜΗ ΓΙΝΕΣΘΕ ΟΦΘΑΛΜΟΔΟΥΛΟΙ.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφων πρὸς τοὺς Ἐφεσίους συμβουλεύει αὐτοὺς νὰ μὴ πράττωσι τὰ ἔργα αὐτῶν κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ. Τὴν συμβουλὴν ταύτην εἶναι καλὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν σήμερον. Αὕτη ἀναφέρεται μὲν εἰς ἀπαντας ἡμᾶς, πρὸ πάντων ὅμως εἰς ἐοῦς τὰ παιδιά. Σὰς διδάσκει νὰ μὴ πράττειτε τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν μόνον εἴταν οἱ γονεῖς σὰς ἢ οἱ διδάσκαλοι ὑμῶν σὰς βλέπωσιν, ἀλλὰ νὰ ἦσθε ἐν παντὶ καιρῷ εὐκρινῆ, ἐπιμελῆ, τακτικά καὶ δραστήρια. Πρέπει νὰ ἐνθυμηθῆτε ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντοτε

ἐπάνω σας, ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐρευνῶν τὴν καρδίαν, καὶ ὅτι Αὐτὸς θὰ φέρῃ εἰς φῶς καὶ εἰς κρίσιν πάντα κρυπτὸν λογισμὸν, πᾶσαν ἀργὴν λέξιν καὶ πᾶσαν κακὴν πράξιν. Μερικὰ παιδιά ἐὰν δὲν περιορίζωνται, ἐὰν δὲν προσέχωνται καὶ ἐὰν δὲν προτρέπωνται εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν γίνονται ἀμελῆ, ὀκνηρά, ἀκακοῦσιν ἀπὸ τὸ σχολεῖον καὶ φέρονται ὑποκριτικῶς. Ὅποια ἀισχύνῃ! Τὰ παιδιά τὰ πράττοντα τοιαύτας ἀνοησίας τιμῶσι τοὺς γονεῖς αὐτῶν; Δύνανται νὰ ἦναι εὐτυχῆ; Δὲν δύνανται βεβαίως. Ὁ Θεὸς δὲν ὀργίζεται κατ' αὐτῶν πᾶσαν ἡμέραν; Λοιπὸν τέκνα ἂν θέλητε νὰ ἦσθε εὐτυχῆ καὶ καλὰ πράττετε ὅσα λέγει ὁ ἀπόστολος «ὁπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς κατὰ πάντα διότι τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.»

ΤΟ ΑΡΧΙΖΕΙΝ ΤΙ ΟΡΘΩΣ.

Μικρὸν τι κοράσιον εἶπέ ποτε «ὦ μητὲρ πόσον δύσκολον εἶναι νὰ πράττῃ τις τὸ καλόν! Δὲν πιστεύω ὅτι θὰ δουηθῶ ποτε νὰ τὸ πράξω.»

«Ἐπάσχισάς ποτε πραγματικῶς ἀκριβῆ μου;»

«Ὁ! μάλιστα! πασχίζω καθημερινῶς σχεδόν. Ὅταν ἐξοπνῶ, πρὶν ἢ σηκωθῶ ἀπὸ τὴν κλίνην, λέγω εἰς τὸν ἑαυτὸν μου* σήμερον θὰ ἦμαι καλῆ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν* θὰ εἶμαι πραεῖα καὶ εὐμενής! θὰ ὀπακούω εἰς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους μου, καὶ δὲν θὰ φιλονεικῶ, οὔτε θὰ μαλώσω μὲ κανένα καὶ θὰ εἶπω πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλ' ἔπειτα, μητὲρ, δὲν ἤξεύρω πῶς συμβαίνει τοῦτο, πλὴν ὅμως συχνάκις λησμονῶ ὅλα ταῦτα, ὥστε, εἴταν βραδιάσῃ, ἔχω νὰ εἶπω κατ' ἐμαυτήν* ἰδοὺ πάλιν. Τί ὠφελεῖ νὰ προσπαθῇ τις ὅπως γείνη καλός; Ἐγὼ σήμερον ἐκουρεύθην πάλιν ὑπὸ τῆς ὀργῆς, παρήκουσα, καὶ ἀπατῆ ἢ δις μητὲρ, ὡς γνωρίζεις εἶπά τι τὸ ὅποιον δὲν ἤτο ἀληθές.» Τὸ φιλτατὸν παιδίον ἐφαίνετο ὑπερβολικῶς κα-

τησχομένον όταν έλεγε, τοῦτο. Ἡ μήτηρ του λοιπόν ἐνατενίσασα πρὸς αὐτὸ μετ' εὐμενείας εἶπε, «νομίζω ὅτι δὲν ἤρχισας ὀρθῶς.» Τὸ κηράσιον ἤνοιξε, τοὺς ὀφθαλμούς του μετ' ἀπορίας· ἡ δὲ μήτηρ του, ἐξηκολούθησε· «Τὸ πρῶτον πρᾶγμα εἶναι νὰ ἔχη τις νέαν καρδίαν, Ἐξήτησας τοῦτο εἰς τὴν προσευχὴν σου.»

«Ὁχι μήτηρ· φοβοῦμαι ὅτι δὲν τὸ ἐξήτησα.»

«Λοιπὸν ἀκριβῆ μου κάμε τοῦτο, διαμαρτυρῶ.»

«Καλὸς καρπὸς, ὡς γνωρίζεις, γίεται ἀπὸ τὰ καλὰ δένδρα. Ἐάν ἡ καρδία σου σφάλῃ καὶ ἡ διαγωγὴ θὰ σφάλῃ δὲν δύνανται νὰ τὴν διορθώσῃς μόνη σου μετ' ἄλλην σου τὴν καλὴν ἀπόφασιν. Ἀλλὰ παρακαλεσον τὸν Θεόν, διὰ χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ σε βοηθήσῃ. Ἐκεῖνος θὰ σοὶ δώσῃ τὸ Ἅγιόν του Πνεῦμα, ὅστε δὲν θέλει πλέον σοὶ φανῆ ἀδύνατον τὸ νὰ πράττης τὸ εὐθές.» Χαίρω δὲ λέγων ὅτι τὸ παιδίον ἐδέχθη τὴν τῆς μητρὸς του συμβουλήν· καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξήτησεν, ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ μεταβάλῃ τὴν καρδίαν του, καὶ νὰ τὸ βοηθήσῃ νὰ πράττῃ τὸ καλόν. Ὁ δὲ εὐσπλαγχνὸς Θεὸς ἤκουσεν, ὡς πάντοτε ἀκούει, τὴν προσευχὴν του, ὥστε ποτὲ πλέον δὲν ἠκούσθη νὰ λέγῃ ὅτι «δὲν ὤφειλε νὰ πασχίζῃ τις.» διότι ἔκτοτε προσήχετο, ἐργαζόμην καὶ ἠγωνίζετο ὅσον ἠδύνατό νὰ νικήσῃ τὰς ἀμαρτίας του, καὶ ἠδουήθη, μετ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, νὰ ζῆσῃ ζωὴν ἀρμόζουσαν εἰς καλὴν καὶ ἐρασιμίαν χριστιανὴν νεάνισον.

Ε. Κ.

Ο ΒΟΝΑΣΟΣ.

Τὸ ζῷον τοῦτο τὸ περιπλανώμενον εἰς τὰς ἐκτεταμένας πεδιάδας τὰς κειμένας εἰς τὸ βορρῆκόν μέρος τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εἶναι ἀνοικτοῦ κοκκινωποῦ χρώματος. Ὁμοιάζει κατὰ τι τὸν λέοντα, ἐπειδὴ ἔχει μακρὰν καὶ καταπολλὰ δασεῖαν χαιτήν. Τὸ μὲν πρόσωπόν τε εἶναι μικρὸν, οἱ ὀφθαλμοὶ τε ὄμωσ ὄντες ἐρυθροὶ καὶ καταπολλὰ ζωηροὶ, παριστάνοιν

αὐτὸ ἀγριώτατον. Ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ προέχοντος μετώπου του, τὰ κέρατα ἐνίοτε τόσον μακρὰν ἀπέχουσιν ἀλλήλων, ὅστε δύο ἄνθρωποι δύνανται νὰ καθήσονται μεταξὺ αὐτῶν.

Τὰ κρέας τοῦ ἐπὶ τῆς βίβας τοῦ κορτώματος, τὸ ὁποῖον εἶναι σχεδὸν τόσον ὀψηλόν, ὡς τὸ τῆς καμήλου, θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ὡς τρυφερώτατον καὶ νοστιμώτατον. Τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι πολλὰ ἄγρια καὶ περιπλανῶνται ἀγέληδόν· συλλαμβάνονται δὲ εἰς λαίκκους ἐπίτηδες ἐκακαμμένους ὑπὸ τῶν κυνηγῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ Πρῆκτῃς Ἐρρίκος δοκιμάζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ στέμμα τοῦ πατρὸς του.

Καθ' ὅν καιρὸν Ἐρρίκος ὁ Εὖς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐρρίκου Δου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ἦτο πολὺ νέος καὶ ρεῖχε πολλὰ δείγματα ἀνδρείας, γενναϊότητος καὶ μεγαλοφυχίας. Ἀλλὰ δυστυχῶς συναεσπρέφето μετὰ συντρόφων ἀχρείων καὶ κακίστης διαγωγῆς, οὕτως τὸν παρέσθραν εἰς πολλὰς ἀσωτείας, καὶ εἰς ἄλλας ἀπρεπεῖς καὶ ἀκολάστους πράξεις, περὶ τῶν ὁποίων ἄλλοτε ἐγράψαμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων. Λέγεται δὲ ὅτι εἰσελθὼν ὁ Ἐρρίκος ἡμέραν τινα εἰς τὸν κορτώνα τοῦ πατρὸς του, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔκειτο ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου καὶ βαθέως ἐκοιμάτο, ἤρπα-

αὐτὰ μετὰ παραφορᾶς τὸ ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου κείμενον στέμμα καὶ τὸ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ἐξοπνήσας ὁ βασιλεὺς καὶ μαθὼν ταύτην τὴν ἀπερίσκεπτον καὶ σχεδὸν κακηντραχὴν πρᾶξιν τοῦ υἱοῦ του, τὸν ἠρώτησε, μετὰ πολλῆς λύπης πῶς ἐτόλμησε ν' ἀρπάσῃ καὶ νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του διαδήμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ πατήρ του εἶχε πολὺ ὀλίγον δικαίωμα; «Ὅπως, οὐ διὰ τοῦ ξίφους σου ἀπέκτησας αὐτὸ» ἀπεκρίθη ὁ νέος Ἑρρικός, «οὕτω καὶ ἐγὼ διὰ τοῦ ξίφους μου θὰ τὸ διατηρήσω.» Ὁ θνήσκων μονάρχης ἠδ'χαριστήθη μὲν ἀπὸ ταύτην τὴν γενναίαν καὶ ἀφελῆ ἀπόκρισιν τοῦ διαδόχου, τὸν ἐπέπληξεν ὅμως διὰ τὸν βάναισον τρόπον του καὶ τὴν ἀπρεπῆ διαγωγὴν του. Ὁ δὲ νέος Ἑρρικός συναισθανθεὶς τὴν ὀρθότητα τῶν ἐπιπλήξεων τοῦ πατρός του, ἐζήτησε παρ'αυτοῦ συγγνώμην καὶ πράγματι μετενόησε. Καὶ μάλιστα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός τε ὀλοσδιόλου μετεβλήθη. Ἀποστράφη καὶ ἀπαμάχρυνεν ἀπὸ πλησίον τε πάντας τοὺς κακοὺς συντρόφους του ἐγκατέλειπεν ἀπάσας τὰς κακὰς καὶ ἀκολάστους ἔξεις καὶ πράξεις του· καὶ οὕτως ἔγεινε λαμπρὸν παράδειγμα ἀρετῆς, σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους του.

Ἐκυθέρησε τὸ βασιλείον του μετ' εὐθύτητος, δικαιοσύνης καὶ δραστηριότητος, καὶ ὠδήγησε πολλὰκις αὐτοπροσώπως τὸν στρατὸν του εἰς πολλὰς σπουδαίας καὶ νικηφόρους ἐκστρατείας. Ἐξ ὅλων ὅμως τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ νικῶν ἡ ἐνδοξότερα βεβαίως ἦτο ἡ κατὰ τῶν κακῶν ἔξεων καὶ ἀγαλιώτων παθῶν τῆς νεότητός του ἐντελής νίκη. Ἐνεκα λοιπὸν ὅλων τούτων τῶν ἀρετῶν του τὸν ἠγάπα ὁ λαὸς του περιπαθῶς· τοῦτέστιν, ἐδασίλευσεν εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν του ὑπηκόων. Ἀφ'ἧς ἀσθενήσας ὁ Ἑρρικός ἀπεβίωσεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητός του κατὰ τὸν τριακοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐδασίλευσε δὲ τὸ ὅλον ἑννέα ἔτη, ὥστε ὀλίγα μόνον ἔτη ἐφόρεσε τὸ ὅποιον τόσον πολὺ ἐπεθύμα στέμμα.

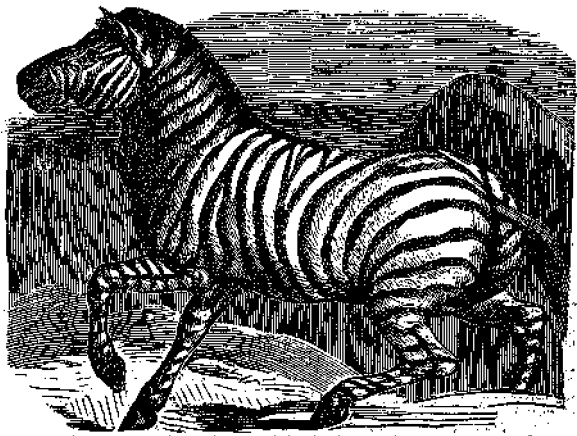
Εἰς καὶ μόνος στέφανος εἶναι ἀίδιος καὶ ἀμάραντος ὁ τῆς αἰωνίου ζωῆς τὸν ὁποῖον θὰ δώσῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας Αὐτόν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ.

Ἐπάρχει τι περὶ τὴν συκοφαντίαν, καθιστάνον αὐτὴν ἰδιαίτερος βλαβερὰν, — ἥγουν, ἡ δυσκολία τοῦ νὰ λογαριασώμεν τὰ ἐξ αὐτῆς προερχόμενα κακὰ ἀποτελέσματα. Ἀφοῦ μίαν φοράν προφέρῃς τοὺς συκοφαντικὰς λόγους, δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐξουσίαν σε νὰ σῆσῃς

τὴν πρόδον αὐτῶν· ὁδεύειν ἀπὸ σόμα εἰς σόμα, ἐως οὗ νὰ διασπαρῶσι πανταχοῦ. Ἰδοὺ, λέγει ὁ ἀπόστολος, ὀλίγον πῦρ πόσον μεγάλην ὕλην ἀνάπτει. Πόσαι λύπαι προενοῦνται ἀπὸ ψευδεῖς φήμας! πόσαι ἀπὸ κακολόγους ὑπερβολάς! πόσων οἰκογενειῶν ἡ εἰρήνη ἀφανίζεται! Πολλῶν γειτονιῶν διχάνοιαι καὶ φιλονεικίαι προέρχονται πολλάκις ἐκ τῆς κακοηθείας ταύτης. Αἱ κατακριτέαι ψευδολογίαι ἔκαμαν ἕως καὶ φίλους νὰ ὀπισθώσῃν ἐναντίον ἀλλήλων, καὶ φόνος ἐστάθη πολλάκις τὸ ἐπακολούθημα. Εἰς πολλοὺς ἔφερεν ὀλεθρον ἢ ἀπερίσκεπτος καὶ κακόνους ὀμίλια τῶν γειτόνων των.

Φαντάσσο δτι ἐμπορεῖς νὰ γένῃς τὸ αἴτιον κἀμίας τῶν συμφορῶν τούτων, καὶ ὅποιαν συνειδήσεως τύφιν πρᾶπει νὰ ὑποφέρῃς! Πολλοὶ γίνονται τὸ αἴτιον αὐτῶν. Χαλίνοισ λοιπὸν πρῶτα τὴν κλίσιν σου πρὸς τὸ κακολογεῖν καὶ διασύρειν, ὥστε νὰ μὴ σ' ἐλέγχῃ ἀκολούθως μὲ πικροτάτους ἐλέγχους ἢ συνειδήσεως διὰ τὴν ὅποιαν ἐπροξένητες ἀβλιότητα.

Ο ΖΕΒΡΑΣ (εἶδος ὄνου)

Ἐξ ὅλων τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ἀγρίων ὄνων, ὁ Ζέβρας εἶναι τὸ ὠραιότερον καὶ περιφραγότερον.

Τὸ σῶμα τῆς χρωμα τοῦ Ζέβρα εἶναι λευκόφαιον (ἀπροουδερὸν) πεποικιλμένον μὲ κανονικὰς μαύρας γραμμὰς, αἵτινες καλύπτουν ὀλόκληρον τὴν κεφαλὴν, τὸν τράχηλον, τὸ σῶμα· καὶ τὰ σκέλη, καὶ ἐκτείνονται μέχρι τῶν ὀνύχων. Τὸ μέγεθός του εἶναι ὡς τὸ τοῦ ἡμίονου· ἔχει μικρὰν χαιτήν καὶ ὄρθια ὦτα. Ἡ κοιλία του καὶ τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῶν σκελῶν εἶναι λευκόφαια, ἡ δὲ ἄκρα τῆς οὐρᾶς εἶναι μαυροουδερῆ καὶ ἔχει μεγάλην ὁμοιότητα μὲ τὴν τοῦ κοινοῦ ὄνου. Τὸ δὲ χρώμα του ἔχει τόσον παραδοξὸν ὁμοιότητα μὲ τὸ τῆς Γίγροτος, ὥστε ἕνεκα τούτου πολλάκις ὀνομα-

ζεται υπό των ζωολόγων, αρχαίων τε και νεωτέρων ιππό-τιγρις.

Τὰ ζῶα ταῦτα εὐρίσκονται ὡς επιτοπλεῖστον εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀφρικῆς, περιπλανῶνται ἀγελῆδον και βόσκουν συνήθως εἰς κρημνώδεις λόφους. Εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ταχύποδα, ὀξύδερκῆ; προσεκτικά και πονηρά· ἔνεκα δὲ τούτου πολὺ δυσκόλως δύνανται οἱ κυνηγοὶ νὰ τὰ πλησιάσουν. Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἡμερωθῇ ὁ Ζέβρας, ἐκτός ἐάν πιασθῇ εἰς πολὺ ναιήραν ἡλικίαν.

Ο ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΚΑΙ Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ.

Εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου τούτου πολίτου τῆς Ἀμερικῆς εὐρίσκωμεν πολλὰ και τρανὰ δείγματα τῆς πρὸς τὴν μητέρα του μεγάλης ἀγάπης και ὑπακοῆς.

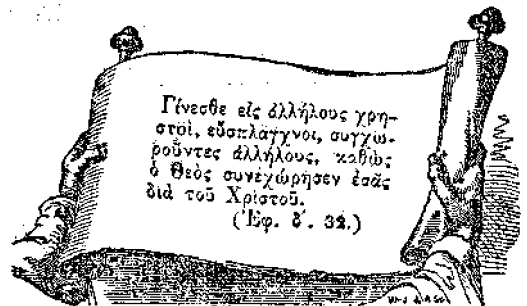
Περὶ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας του λέγεται ὅτι ἐπεθύμησε ν' ἀφισρωθῇ εἰς τὸ ναυτικὸν στάδιον, τὸ ὁποῖον καθ' ὑπερβολὴν ἠγάπα, και εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του τὴν ἐπιθυμίαν του, και τὴν παρεκάλει νὰ τῷ δώσῃ τὴν ἀδειαν. Ἡ μήτηρ του ὁμως, ἤτις και ἀπὸ τὸν υἱὸν της δὲν ἤθελε ν' ἀποχωρισθῇ, και τοὺς κινδύνους και τὰ δεινὰ τοῦ ναυτικοῦ βίου ἐγνώριζε κάλλιον τοῦ ἀνευ πείρας υἱοῦ της, ἀπέκρουε σταθερῶς τὰ σχέδια τοῦ νέου Οὐασιγκτῶνος και προσεπάθει νὰ τὸν πείσῃ ὅπως παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ του· ἀλλ' αὐτὸς, ἐπιμένων πεισματωδῶς εἰς τὴν ἀπόφασίν του, συμφωνεῖ κρυφίως μετὰ τινος πλοίαρχου ὅπως τὸν παραλάβῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου του, ἐτόιμου ἤδη ὄντος πρὸς ἀπόπλουον, μετακομίζει δὲ και τὸ μικρὸν του κιβώτιον εἰς τὴν λέμβον, και τότε παρουσιάζεται ἐνώπιον τῆς μητρός του ὅπως τὴν ἀποχαιρετήσῃ και λάβῃ τὴν εὐχὴν της· ἡ μήτηρ του ὁμως σιωπῶσα ἤρχησε νὰ κλαίῃ. Ταῦτα τὰ σιωπηλὰ δάκρυα τῆς ἀγαπητῆς του μητρός ἔκαμαν τοιαύτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν εὐαίσθητον ψυχὴν τοῦ νέου Οὐασιγκτῶνος, ὥστε ἀμέσως τρέχει εἰς τὸ παραθαλάσσιον

ἐπαναφέρει τὸ κιβώτιον ἀπὸ τὴν λέμβον εἰς τὴν οἰκίαν, και θυσιάζει προθύμως τὸν ναυτικὸν ἢ ἔρωτα εἰς τὴν υἱικήν του φιλοστοργίαν.

Ἡ θυσία αὕτη τοῦ εὐαίσθητοῦ και φιλοστόργου υἱοῦ, και ἐπομένως αἱ εὐχαὶ και εὐλογίαι τῆς φιλάτης και φιλοστόργου μητρός του, ἤξιώσαν ἐπὶ τέλους τὸν Οὐασιγκτῶνα νὰ ἀναδειχθῇ ὁ πρῶτος πολίτης τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, και νὰ ἐπονομασθῇ στόλος, σωτὴρ, και πατὴρ τῆς πατρίδος του.

BIBLIA.

Ἄς ἀποχρησθῶμεν πόσην διδασκαλίαν περιέχεται εἰς βιβλίαν πῶσον εὐκόλως, πῶσον κρυφίως, πῶσον ἀσφαλῶς ἐκθέτουν τὴν γυμνότητά τῆς ἀνθρωπίνου ἀμαρτίας, χωρὶς νὰ τὴν παραδειγματίσωσιν. Ἀδὰ εἶναι οἱ διδασκαλοὶ, οἵτινες μᾶς παραδίδουν χωρὶς ραβδίαι και μάστιγας, χωρὶς σκληροῦς λόγους και ὀργὴν, χωρὶς ἐνδύματα ἢ ἀργύριον. Ἐάν τοὺς πλησιάσῃς, δὲν κοιμῶνται· ἐάν τοὺς ἐρωτήσῃς, δὲν κρύπτουν τίποτε, ἐάν κακῶς ἐνοηθῇ τοὺς λόγους αὐτῶν, δὲν γογγύζουν· ἐάν ἦσαι ἀμαθὴς, δὲν σὲ γελοῦν.

Γίνεσθε εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὐσπλαγγνοὶ, συγγνωόντες ἀλλήλους, καθὼς ὁ Θεὸς συγχώρησεν ἑαυτὸς διὰ τοῦ Χριστοῦ.
(Ἐφ. δ'. 32.)

— Οὐδείς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πράττῃ ὅτι ἐπιθυμᾷ, ἐκτός ἐάν ἐπιθυμῇ τὰ δίκαια.

— Διὰ τῆς ἐκδικήσεως ὁ ἄνθρωπος γίνεται τῆς αὐτῆς κατηγορίας μετὰ τὸν ἐχθρὸν του, ἐνῶ παραβλέπων καθίσταται ἀνώτερος.

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πατὴρ τις εὐλογῶν ἕνα ἐκ τῶν υἱῶν του ὀνομάζει αὐτὸν ὄφιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Πῶτος εἶναι ὁ πατήρ, και πῶτος ὁ υἱός;
2. Ὑστερον ἀπὸ πόσαν ἤταν προσηνεῖς βασιλεῖς τις τὸν πρεσβύτατον υἱὸν του. Ὡς ὀλοκαύτωμα;
3. Διὰ τίνος σημείου ἐγνωστοποίησεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Δαυὶδ πότε νὰ ὑπάγῃ διὰ νὰ κτυπήσῃ τοὺς φιλισταίους;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ φίλοι και ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων "Ἀστὴρος και Παίδων", ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Καλοποθάκη ἡ Διεθνεὺς ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του κ. Ἰακώβου Β. Δούαρ, πρὸς αὐτὸν δὲ και μετ' αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία κτλ. κτλ.